

HOLLY JACKSON

ΟΔΗΓΟΣ ΦΟΝΩΝ ΓΙΑ ΚΑΛΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

μετάφραση
Βαγγέλης Γιαννίσης

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΟΠΤΡΑ

*Στη μαμά και στον μπαμπά μου,
το πρώτο βιβλίο είναι για εσάς.*

ΜΕΡΟΣ 1

QAG

Αναγνώριση
Ακαδημαϊκών
Επιτευγμάτων

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ 2017/18

Αριθμός Υποψηφίας
4169

Όνοματεπώνυμο Υποψηφίας
Πίπα Φιτζ-Αμόμπι

Μέρος Α: Πρόταση υποψηφίας
Να συμπληρωθεί από την υποψήφια

- Σπουδές ή τομείς ενδιαφέροντος σχετιζόμενοι με το θέμα:
Αγγλικά, Δημοσιογραφία, Ερευνητική Δημοσιογραφία,
Ποινικό Δίκαιο

Προσωρινός τίτλος της Εισαγωγικής Εργασίας.

Παρασιάστε το θέμα που θα ερευνήσετε με τη μορφή διατύπωσης/ερώτησης/
υπόθεσης.

Έρευνα της υπόθεσης εξαφάνισης της Άντι Μπελ στο Λιτλ Κίλτον το 2012.

Μια αναλυτική αναφορά του πώς τα έντυπα/ηλεκτρονικά ΜΜΕ και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης παίζουν πολύτιμο ρόλο στις έρευνες της αστυνομίας, χρησιμοποιώντας ως περίπτωση μελέτης την Άντι Μπελ. Όπως και τις συνέπειες που είχε ο χαρακτηρισμός του Σαλ Σινγκ από τον Τύπο και η υποτιθέμενη ενοχή του.

- Οι πηγές μου θα είναι:

Συνέντευξη με ειδικό στην αναζήτηση προσώπων, συνέντευξη με νότιο δημοσιογράφο που κάλυψε την υπόθεση, άρθρα εφημερίδων, συνεντεύξεις με μέλη της κοινότητας. Εγχειρίδια και άρθρα αναφορικά με ερευνητικές διαδικασίες, ψυχολογία και τον ρόλο των ΜΜΕ.

Σχόλια του επιβλέποντα:

Πίπα, όπως συζητήσαμε, επέλεξες ένα εξαιρετικά ευαίσθητο θέμα – ένα φρικιαστικό έγκλημα που διαπράχθηκε στην περιοχή σου. Ξέρω πως δεν μπορώ να σε μεταπεισω, ωστόσο το πρότζεκτ σου εγκρίνεται με τον όρο να μην ξεπεράσεις κανένα ηθικό όριο. Θεωρώ ότι η αναφορά σου θα πρέπει να έχει μια πιο εστιασμένη οπτική καθώς θα προχωράς την έρευνά σου, δίχως να επικεντρώνεσαι πολύ σε ευαίσθητα θέματα.

Να σου ξεκαθαρίσω, ΔΕΝ ΘΑ ΕΡΘΕΙΣ ΣΕ ΕΠΑΦΗ με καμία από τις οικογένειες που εμπλέκονται στην υπόθεση αυτή. Αν το κάνεις, θα θεωρηθεί ηθικό παράπτωμα και το έργο σου θα ακυρωθεί. Και μη δουλέψεις υπερβολικά σκληρά. Να έχεις ένα όμορφο καλοκαίρι.

Δήλωση υποψηφίας

Δηλώνω πως έχω διαβάσει και κατανοήσει τους όρους σχετικά με τις αθέμιτες πρακτικές, όπως αναφέρονται στην προκήρυξη.

Υπογραφή:

Πίπα Φιτζ-Αρόμπι

Ημερομηνία:

18/07/2017

Η ΠΙΠ ΗΞΕΡΕ πού έμεναν.

Όλοι στο Λιτλ Κίλτον ήξεραν πού έμεναν.

Ουσιαστικά, το σπίτι τους ήταν το στοιχειωμένο σπίτι της πόλης· τα βήματα των περαστικών άνοιγαν καθώς το προσπερνούσαν και οι λέξεις πνίγονταν προτού βγουν από τα λαρύγγια τους. Παιδιά που τσίριζαν μαζεύονταν μετά το σχόλασμα κι έβαζαν στοίχημα ποιο θα τολμούσε να τρέξει μέχρι την εξώπορτα και να την αγγίξει.

Αλλά δεν το στοίχειωνε κάποιο φάντασμα, μονάχα τρεις θλιμμένοι άνθρωποι που προσπαθούσαν να συνεχίσουν τις ζωές τους. Ήταν ένα σπίτι που δεν το στοίχειωναν φώτα που τρεμόσβηναν και καρέκλες που τις έριχναν αόρατα χέρια, αλλά η λέξη *Βρομοοικογένεια* γραμμένη με μαύρο σπρέι στον τοίχο και τα σπασμένα τζάμια.

Η Πιπ αναρωτιόταν γιατί δεν είχαν μετακομίσει. Όχι πως έπρεπε, δηλαδή. Δεν είχαν κάνει κάτι κακό. Αλλά δεν ήξερε πώς μπορούσαν να ζουν έτσι.

Η Πιπ ήξερε πολλά· ήξερε πως η λέξη *ιπποποστομιστροψυκλοπαθοφοβία* ήταν ο όρος που περιέγραφε τον φόβο για τις μεγάλες λέξεις, ήξερε πως τα μωρά γεννιούνταν δίχως επιγονατίδες, ήξερε τα καλύτερα τσιτάτα του Πλάτωνα και

του Κάτωνα και ήξερε ότι υπήρχαν περισσότερα από τέσσερις χιλιάδες είδη πατάτας. Αλλά δεν ήξερε πώς οι Σινγκ έβρισκαν τη δύναμη να συνεχίζουν να ζουν εκεί, στο Κίλτον, κάτω από το βάρος τόσων αδιάκριτων βλεμμάτων, σχολίων που ψιθυρίζονταν αρκετά δυνατά για να ακουστούν και τυπικών χαιρετισμών από τους γείτονες, που πλέον ποτέ δεν εξελίσσονταν σε συζητήσεις.

Σαν να μην έφτανε αυτό, το σπίτι τους ήταν κοντά στο Πειραματικό Σχολείο μέσης εκπαίδευσης του Λιτλ Κίλτον, όπου πήγαιναν τόσο η Άντι Μπελ όσο και ο Σαλ Σινγκ. Εκεί θα επέστρεφε και η Πιπ για την τελευταία της χρονιά σε μερικές εβδομάδες, όταν ο Αύγουστος θα έδινε τη θέση του στον Σεπτέμβριο.

Η Πιπ στάθηκε και άγγιξε την εξώπορτα, κάτι που την καθιστούσε ουσιαστικά πιο θαρραλέα από τα μισά παιδιά της πόλης της. Τα μάτια της ακολούθησαν το μονοπάτι που οδηγούσε στην πόρτα του σπιτιού. Μπορεί να ήταν μονάχα μερικά μέτρα, αλλά ανάμεσα στο σημείο όπου στεκόταν και στην πόρτα υπήρχε ένα χάσμα. Ναι, μπορεί και να ήταν κακή ιδέα. Της είχε περάσει από το μυαλό. Ο πρωινός ήλιος έκαιγε και μπορούσε να νιώσει τον ιδρώτα να συγκεντρώνεται πίσω από τα γόνατά της, μέσα από το τζιν παντελόνι της. Ήταν είτε πολύ κακή ιδέα είτε πολύ τολμηρή. Παρ' όλα αυτά, οι πιο έξυπνοι άνθρωποι στην ιστορία προτιμούσαν την τόλμη από την ασφάλεια. Τα λόγια τους έκαναν ακόμα και τις χειρότερες ιδέες να μοιάζουν καλές.

Αγνοώντας το χάσμα, προχώρησε μέχρι την πόρτα και, αφού κοντοστάθηκε για λίγο προκειμένου να βεβαιωθεί ότι ήταν σίγουρη, χτύπησε τρεις φορές. Η αντανάκλασή της την κοίταξε: μακριά μαύρα μαλλιά, των οποίων το χρώμα είχε ξανοίξει ο ήλιος

στις άκρες, ωχρο πρόσωπο παρά την εβδομάδα που μόλις είχε περάσει στη νότια Γαλλία, σκούρα πράσινα μάτια έτοιμα για παν ενδεχόμενο.

Μια αλυσίδα βγήκε από τη θέση της, η κλειδαριά γύρισε και η πόρτα άνοιξε.

«Ναι;» είπε κρατώντας την πόρτα μισάνοιχτη, με το χέρι του αγκιστρωμένο στο πλάι της. Η Πιπ βλεφάρισε για να πάρει τα μάτια της από πάνω του, αλλά δεν τα κατάφερε. Έμοιαζε τόσο πολύ με τον Σαλ: τον Σαλ που είχε γνωρίσει μέσα από τις ειδήσεις στην τηλεόραση και τις φωτογραφίες στις εφημερίδες. Τον Σαλ που ξεθώριαζε από τις παιδικές της αναμνήσεις. Ο Ράβι είχε τα ίδια μαύρα μαλλιά με τον αδελφό του, κατσαρά με χωρίστρα στο πλάι, πυκνά αφιδωτά φρύδια και μπρούντζινο δέρμα.

«Ναι;» είπε ξανά.

«Ε...» Η Πιπ, παρόλο που ήταν συνήθως ετοιμόλογη, κόμπλαρε. Ο εγκέφαλός της ήταν απασχολημένος να παρατηρεί το λακκάκι που, σε αντίθεση με τον Σαλ, είχε στο πιγούνι του και που ήταν όμοιο με το δικό της. Επιπλέον, είχε ψηλώσει περισσότερο από την τελευταία φορά που τον είχε δει. «Ε, ναι, συγγνώμη, γεια σου». Τον χαιρέτησε αμήχανα και αμέσως το μετάνιωσε.

«Γεια σου κι εσένα».

«Γεια σου, Ράβι», είπε. «Δεν... δεν νομίζω πως με ξέρεις... με λένε Πίπα Φιτζ-Αμόμπι. Πηγαίναμε μαζί σχολείο, προτού φύγεις, ήμουν δύο τάξεις μικρότερη».

«Αχά...»

«Έλεγα μήπως θα μπορούσες να μου δώσεις μια στιγμή απ' τον χρόνο σου; Βασικά, όχι μια στιγμή με την κυριολεκτική έννοια... Το ήξερες ότι μια στιγμή είναι πραγματική μονάδα μέτρησης;

Είναι το ένα εκατοστό του δευτερολέπτου, οπότε... ίσως θα μπορούσες να μου δώσεις κάμποσες στιγμές σου;»

Χριστέ και Κύριε, να τι συνέβαινε κάθε φορά που αγχωνόταν ή τη στρίμωχνε κάποιος. Άρχιζε να ξεφουρνίζει άχρηστες πληροφορίες, μεταμφιεσμένες σε κρύα αστεία. Και σαν να μην έφτανε αυτό, η αγχωμένη Πιπ μιλούσε με εξεζητημένη προφορά. Εγκατέλειπε τη συνηθισμένη, μεσοαστική προφορά της και προσπαθούσε να μιμηθεί έναν πιο αριστοκρατικό τόνο. Ακούς εκεί «μια στιγμή απ' τον χρόνο σου», σαν πλασιέ ακουγόταν.

«Έλα μου;» τη ρώτησε ο Ράβι, εμφανώς μπερδεμένος.

«Ξέχνα το, δεν πειράζει», είπε η Πιπ ανακτώντας τον έλεγχο. «Κάνω την ΕΙΣΕΡΓ μου και...»

«Τι είναι η ΕΙΣΕΡΓ;»

«Η Εισαγωγική Εργασία. Ένα πρότζεκτ πάνω στο οποίο μπορείς να εργαστείς ανεξάρτητα, παράλληλα με τις εισαγωγικές εξετάσεις. Μπορείς να επιλέξεις όποιο θέμα θες.»

«Α, κατάλαβα, δεν προχώρησα τόσο πολύ στο σχολείο», είπε. «Το άφησα όσο πιο σύντομα μπορούσα.»

«Και που λες, αναρωτιόμουν αν θα μπορούσα να σου πάρω συνέντευξη για την εργασία μου.»

«Με τι έχει να κάνει;» Τα μαύρα φρύδια του ήρθαν πιο κοντά στα μάτια του.

«Ε... με αυτό που έγινε πριν από πέντε χρόνια.»

Ο Ράβι αναστέναξε και μόρφασε με μια έκφραση που μαρτυρούσε θυμό.

«Γιατί;» τη ρώτησε.

«Επειδή δεν πιστεύω πως το έκανε ο αδελφός σου – και θα προσπαθήσω να το αποδείξω.»

Αρχείο Έρευνας – Καταχώριση I

Συνέντευξη με τον Ράβι Σινγκ την Παρασκευή το απόγευμα
(προετοίμασε ερωτήσεις)

Απομαγνητοφώνηση της συνέντευξης με την Άντζελα Τζόνσον

Το αρχείο έρευνας χρησιμοποιείται προκειμένου να καταγράφονται τα εμπόδια που αντιμετωπίζει κανείς στη διάρκεια της έρευνας, η πρόοδος και οι στόχοι της εργασίας. Το δικό μου αρχείο ωστόσο θα είναι λιγάκι διαφορετικό: θα καταγράψω εδώ καθετί που ερευνώ, σχετικό ή όχι, καθώς ακόμη δεν ξέρω ποια θα είναι η τελική μορφή της εργασίας μου, αλλά και τι θα είναι σχετικό με αυτή. Δεν ξέρω ποιοι είναι οι στόχοι μου. Προχωρώ βλέποντας και κάνοντας, θα δω πού βρίσκομαι στο τέλος της έρευνας και τι είδους εργασία μπορώ να γράψω. [Σαν ημερολόγιο μου μοιάζει, όχι;;;]

Ελπίζω πως δεν θα είναι η εργασία που πρότεινα στην κυρία Μόργκαν. Ελπίζω πως θα ανακαλύψω την αλήθεια. Τι πραγματικά συνέβη στην Άντι Μπελ στις 20 Απριλίου 2012; Και αν –όπως κάτι μου λέει– ο Σαλίλ «Σαλ» Σινγκ δεν είναι ένοχος, τότε ποιος τη σκότωσε;

Δεν πιστεύω ότι θα εξιχνιάσω την υπόθεση και θα ανακαλύψω το άτομο που δολοφόνησε την Άντι. Δεν είμαι αστυνομικός, δεν έχω πρόσβαση σε εγκληματολογικά εργαστήρια (προφανώς) και δεν έχω ψευδαισθήσεις. Ελπίζω ωστόσο πως η έρευνά μου θα φέρει στην επιφάνεια στοιχεία και μαρτυρίες που θα θέσουν σε

αμφισβήτηση την ενοχή του Σαλ και θα αποδείξουν ότι η αστυνομία έκανε λάθος που έκλεισε την υπόθεση δίκως να την ερευνήσει περαιτέρω.

Οπότε οι ερευνητικές μέθοδοί μου θα είναι: συνεντεύξεις με πρόσωπα της υπόθεσης, εξαντλητική έρευνα σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης και άκρως ΑΚΡΑΙΕΣ υποθέσεις.

[ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΝΑ ΜΗΝ ΤΑ ΔΕΙ ΑΥΤΑ Η ΚΥΡΙΑ ΜΟΡΓΚΑΝ!!!]

Λοιπόν, στο πρώτο στάδιο της εργασίας μου θα ερευνήσω τι συνέβη στην Άντρια Μπελ –γνωστή σε όλους ως Άντι– και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες εξαφανίστηκε. Οι πληροφορίες αυτές θα παρθούν από άρθρα σε εφημερίδες και συνεντεύξεις Τύπου της αστυνομίας από εκείνη την περίοδο.

[Γράψε τώρα όλες τις πηγές σου για να μην έχεις να το κάνεις αργότερα!!!]

Αντιγραφή και επικόλληση από το πρώτο πανεθνικό ειδησεογραφικό δίκτυο το οποίο ανέφερε την εξαφάνισή της:

«Η Άντρια Μπελ, ετών 17, δηλώθηκε αγνοούμενη από το Λιτλ Κίλτον, στο Μπακιγκχαμσάιρ την περασμένη Παρασκευή.

»Έφυγε από το σπίτι με το αυτοκίνητό της –ένα μαύρο Peugeot 206–, έχοντας μαζί το κινητό της τηλέφωνο, χωρίς όμως να πάρει ρούχα. Η αστυνομία ισχυρίζεται πως η εξαφάνισή της “δεν συνάδει με τον χαρακτήρα της”.

»Η αστυνομία ερεύνησε το δάσος κοντά στο σπίτι της οικογένειας το περασμένο Σαββατοκύριακο.

»Η Άντρια, γνωστή και ως Άντι, είναι λευκή, με ύψος ένα και εξήντα οκτώ, με μακριά ξανθά μαλλιά. Πιθανότατα φορούσε μαύρο τζιν παντελόνι και μπλε πουλόβερ το βράδυ που εξαφανίστηκε».

Την Άντι Μπελ «είδε ζωντανή για τελευταία φορά η μικρή αδελφή

της, Μπέκα, γύρω στις 10:30 το βράδυ της 20ής Απριλίου 2012».

Αυτό επιβεβαιώθηκε από τη συνέντευξη Τύπου της αστυνομίας την Τρίτη 24 Απριλίου: «Υλικό από κάμερες ασφαλείας έξω από την Τράπεζα STN στη Λιτλ Κίλτον Χάι Στριτ επιβεβαιώνει πως το αυτοκίνητο της Άντι έφυγε από το σπίτι της γύρω στις 10:40 το βράδυ».

Σύμφωνα με τους γονείς της, Τζέισον και Ντον Μπελ, οι οποίοι είχαν βγει έξω, η Άντι «θα τους γύριζε σπίτι στις 12:45 π.μ.». Όταν η Άντι δεν εμφανίστηκε, ούτε απαντούσε στις κλήσεις τους, άρχισαν να τηλεφωνούν στους φίλους της για να μάθουν εάν ήξερε κανείς τους πού βρισκόταν. Ο Τζέισον Μπελ «κάλεσε την αστυνομία για να δηλώσει την εξαφάνιση της κόρης του στις τρεις τα ξημερώματα του Σαββάτου».

Επομένως, ό,τι και να συνέβη εκείνο το βράδυ στην Άντι Μπελ έλαβε χώρα στο διάστημα από τις 10:40 μ.μ. έως τις 12:45 π.μ.

Πιστεύω πως κάπου εδώ θα πρέπει να προσθέσω την απομαγνητοφώνηση της τηλεφωνικής συνέντευξης που πήρα εκθές από την Άντζελα Τζόνσον.

Απομαγνητοφώνηση της συνέντευξης
με την Άντζελα Τζόνσον
από την Υπηρεσία Αγνοουμένων

- Άντζελα: Παρακαλώ;
- Πιπ: Ναι, γεια σας, μιλάω με την Άντζελα Τζόνσον;
- Άντζελα: Μάλιστα. Είσαι η Πίπα;
- Πιπ: Ναι, σας ευχαριστώ που απαντήσατε στο μείλ μου.
- Άντζελα: Δεν κάνει τίποτα.
- Πιπ: Θα μπορούσα να ηχογραφήσω τη συνέντευξη ώστε αργότερα να την απομαγνητοφωνήσω και να τη χρησιμοποιήσω στην εργασία μου;
- Άντζελα: Δεν έχω πρόβλημα. Απλά μπορούμε να μιλήσουμε μόνο για ένα δεκάλεπτο. Λοιπόν, τι θα ήθελες να μάθεις σχετικά με άτομα που αγνοούνται;
- Πιπ: Αναρωτιόμουν αν μπορείτε να μου πείτε τι συμβαίνει όταν κάποιος δηλώνεται αγνοούμενος. Ποια ακριβώς είναι η διαδικασία και τα πρώτα βήματα που ακολουθεί η αστυνομία;
- Άντζελα: Λοιπόν, όταν κάποιος καλεί το 999 ή το 101 για να δηλώσει την εξαφάνιση ενός ατόμου, η αστυνομία προσπαθεί να μάθει όσο το δυνατόν περισσότερες λεπτομέρειες, ώστε να προσδιορίσουν τους πιθανούς κινδύνους που διατρέχει ο αγνοούμενος και επομένως να αποφασίσουν ποια θα είναι η καταλληλότερη δράση. Οι πληροφορίες τις οποίες ζητούν να μάθουν στο πρώτο τηλεφώνημα είναι το όνομα, η ηλικία και μια περιγραφή του ατόμου, τι ρούχα φορούσε όταν το είδαν για τελευταία φορά,

τις συνθήκες κάτω από τις οποίες εξαφανίστηκε, εάν η εξαφάνιση συνάδει ή όχι με τον χαρακτήρα του, εάν είχε όχημα. Χάρη σε αυτές τις πληροφορίες, η αστυνομία μπορεί να συμπεράνει εάν η υπόθεση είναι υψηλού, χαμηλού ή μετρίου κινδύνου.

Πιπ: Και ποιες συνθήκες την καθιστούν υπόθεση υψηλού κινδύνου;

Άντζελα: Εάν τα άτομα αυτά είναι ευάλωτα λόγω της ηλικίας τους ή κάποιας αναπηρίας, τότε η υπόθεση ταξινομείται ως υψηλού κινδύνου. Εάν η συμπεριφορά τους δεν συνάδει με τον χαρακτήρα τους, τότε αυτό είναι ένδειξη πως τους έχει συμβεί κάτι κακό, οπότε και αυτό θεωρείται υπόθεση υψηλού κινδύνου.

Πιπ: Οπότε... χμ... αν το άτομο που αγνοείται είναι δεκαεφτά ετών και δεν συνηθίζει να εξαφανίζεται, τότε η υπόθεση αυτή μπορεί να θεωρηθεί υψηλού κινδύνου;

Άντζελα: Ναι, φυσικά, αφού έχει να κάνει με ανήλικο.

Πιπ: Και πώς αντιμετωπίζει η αστυνομία μια υπόθεση υψηλού κινδύνου;

Άντζελα: Στέλνουν άμεσα αστυνομικούς στην τοποθεσία από την οποία εξαφανίστηκε το εν λόγω άτομο. Οι αστυνομικοί θα ρωτήσουν περισσότερα για τον αγνοούμενο, όπως λεπτομέρειες σχετικά με φίλους ή συντρόφους, τυχόν θέματα υγείας, πληροφορίες για τα οικονομικά του, ώστε να το βρουν σε περίπτωση που επιχειρήσει να τραβήξει χρήματα. Επίσης, θα ζητήσουν πρόσφατες φωτογραφίες του ατόμου και, εάν θεωρηθεί υπόθεση υψηλού κινδύνου, υπάρχει η πιθανότητα να ζητήσουν δείγματα

DNA σε περίπτωση που χρειαστούν αργότερα για τυχόν εγκληματολογική εξέταση. Και με τη συναίνεση των ιδιοκτητών, το σπίτι θα ερευνηθεί ενδελεχώς προκειμένου να μάθουν εάν το άτομο που αγνοείται κρύβεται εκούσια ή ακούσια εκεί, αλλά και για να εντοπίσουν τυχόν επιπλέον στοιχεία. Αυτή είναι η συνήθης διαδικασία.

Πιπ: Επομένως, οι αστυνομικοί ψάχνουν για στοιχεία ή ενδείξεις που μαρτυρούν ότι το άτομο έπεσε θύμα εγκληματικής ενέργειας;

Άντζελα: Ναι, φυσικά. Αν οι συνθήκες της εξαφάνισης είναι ύποπτες, οι αστυνομικοί είναι εκπαιδευμένοι ώστε να σκέφτονται πως «έστω και η παραμικρή αμφιβολία να υπάρχει, να το θεωρείτε ανθρωποκτονία». Φυσικά, μονάχα ένα μικρό ποσοστό των υποθέσεων εξαφάνισης καταλήγουν σε υποθέσεις ανθρωποκτονίας, ωστόσο οι αστυνομικοί έχουν εντολές να καταγράφουν από νωρίς το κάθε εύρημα σαν να ερευνούν ανθρωποκτονία.

Πιπ: Και μετά την αρχική έρευνα στο σπίτι, τι ακολουθεί εάν δεν βρεθεί κάτι;

Άντζελα: Τότε επεκτείνουν την έρευνα στην ευρύτερη περιοχή. Ίσως ζητήσουν να ανοιχτούν τα τηλεφωνικά αρχεία. Θα μιλήσουν με φίλους, γείτονες, με κάθε άτομο που ίσως ξέρει κάτι. Αν το αγνοούμενο άτομο είναι έφηβος, τότε δεν θεωρείται δεδομένο πως οι γονείς γνωρίζουν όλους τους φίλους και γνωστούς του παιδιού τους. Οι συνομήλικοι είναι μια καλή πηγή ώστε να μάθουν για άλλες σημαντικές επαφές, ξέρεις, όπως τυχόν κρυφούς συντρόφους, τέτοια πράγματα. Επίσης, γίνεται μια συζήτηση

σχετικά με το επικοινωνιακό κομμάτι, επειδή σε τέτοιες περιπτώσεις είναι χρήσιμη η δημοσιοποίηση της ιστορίας στα Μέσα.

Πιπ: Συνεπώς, εάν είχε εξαφανιστεί ένα δεκαεφτάχρονο κορίτσι, η αστυνομία θα είχε μιλήσει από νωρίς με τους φίλους και το αγόρι της, σωστά;

Άντζελα: Ναι, φυσικά. Θα τους είχαν μιλήσει επειδή εάν η αγνοούμενη το έχει σκάσει, είναι πιθανόν να κρύβεται σε κάποιο κοντινό της πρόσωπο.

Πιπ: Και σε ποιο σημείο της έρευνας η αστυνομία ουσιαστικά αρχίζει να ψάχνει για κάποιο πτώμα;

Άντζελα: Ξέρεις, χρονικά δεν... Αχ, Πίπα, πρέπει να σε αφήσω. Συγγνώμη, με φωνάζουν, έχω συνάντηση.

Πιπ: Α, καλά, δεν πειράζει, σας ευχαριστώ πάρα πολύ για τον χρόνο σας.

Άντζελα: Και αν έχεις περισσότερες ερωτήσεις, στείλε μου ένα μέιλ και θα τις απαντήσω, αν μπορώ.

Πιπ: Εντάξει, ευχαριστώ και πάλι.

Άντζελα: Γεια.

Βρήκα στο ίντερνετ τα εξής στατιστικά:

Το 80% των αγνοουμένων βρίσκονται μέσα στο πρώτο εικοσιτετράωρο. Το 97% βρίσκονται μέσα στην πρώτη εβδομάδα. Το 99% των υποθέσεων εξιχνιάζονται μέσα στον πρώτο χρόνο. Μένει ένα 1%.

Το 1% των ατόμων που εξαφανίζονται δεν βρίσκονται ποτέ. Αλλά υπάρχει ένα ακόμα ποσοστό που πρέπει να λάβουμε υπόψη: μονάχα το 0,25% των υποθέσεων εξαφάνισης καταλήγουν σε θάνατο.

Και πού βρίσκεται η Άντι Μπελ; Κάπου ανάμεσα στο 1% και το 0,25%, πλησιάζοντας πότε το ένα και πότε το άλλο ποσοστό, αργά και βασανιστικά.

Σήμερα οι περισσότεροι έχουν αποδεχτεί το γεγονός πως πιθανότατα είναι νεκρή, παρόλο που το πτώμα της δεν έχει βρεθεί. Γιατί; Εξαιτίας του Σαλ Σινγκ.

ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΠΙΠ απομακρύνθηκαν από το πληκτρολόγιο. Οι δείκτες της αιωρήθηκαν πάνω από το ς και το η καθώς προσπαθούσε να αφουγκραστεί τη φασαρία που ερχόταν από κάτω. Ένας γδούπος, βαριά βήματα, νυχιές στο πάτωμα και γάργαρα αγορίστικα χάχανα. Την αμέσως επόμενη στιγμή κατάλαβε τι συνέβαινε.

«Τζόσουα! Γιατί το σκυλί φοράει την μπλούζα μου;» ακούστηκε ο Βίκτορ να φωνάζει. Οι φωνές του περνούσαν μέσα από το χαλί της Πιπ.

Η Πιπ γέλασε ρουθουνίζοντας, έσωσε το αρχείο της και κατέβασε την οθόνη του λάπτοπ. Από τη στιγμή που ο μπαμπάς της επέστρεφε από τη δουλειά, επαναλαμβανόταν η ίδια ιστορία. Δεν μπορούσε να μην κάνει φασαρία: ακόμα και οι ψίθυροί του ακούγονταν από το άλλο δωμάτιο, το σπηλαιώδες γέλιο του έκανε τους γύρω του να τρομάζουν και κάθε χρόνο ανεξαιρέτως η Πιπ ξυπνούσε από τον θόρυβο που έκανε όπως *νυχοπατούσε* στον πάνω διάδρομο για να γεμίσει τις κάλτσες τους με τα δώρα του Άγιου Βασίλη την παραμονή των Χριστουγέννων.

Ο πατριός της ήταν κυριολεκτικά το διαμετρικά αντίθετο της διακριτικότητας.

Κατεβαίνοντας, η Πιπ έγινε μάρτυρας της σκηνής που βρισκόταν σε εξέλιξη. Ο Τζόσουα έτρεχε από δωμάτιο σε δωμάτιο –από την κουζίνα στο χολ και από εκεί στο σαλόνι– χωρίς σταματημό, κακαρίζοντας καθώς έτρεχε.

Κατά πόδας τον ακολουθούσε ο Μπάρνεϊ, το γκόλντεν ριτρίβερ, το οποίο φορούσε την πιο φανταχτερή μπλούζα του μπαμπά της Πιπ: την ανοιχτή πράσινη που είχε αγοράσει όταν είχαν ταξιδέψει στη Νιγηρία για τελευταία φορά. Το σκυλί χοροπηδούσε ενθουσιασμένο πάνω στο πάτωμα από ξύλο βελανιδιάς του διαδρόμου, με τη γλώσσα να κρέμεται από το στόμα του.

Και από πίσω να κυνηγάει το σκυλί και το αγόρι ο σχεδόν δίμετρος Βίκτορ με το κοστούμι Hugo Boss του, έχοντας λυθεί στα γέλια. Η οικογένεια Αμόμπι μερικές φορές έμοιαζε βγαλμένη από κάποιο επεισόδιο του Σκούμπι Ντου.

«Κάποιοι προσπαθούν να διαβάσουν», είπε η Πιπ χαμογελαστή κι έκανε στην άκρη για να μην την παρασύρει το κονβόι. Ο Μπάρνεϊ έκανε μια στιγμιαία στάση για να της γλείψει το πηγούνι κι έπειτα έτρεξε να πηδήσει πάνω στον μπαμπά και τον Τζος, οι οποίοι σωριάστηκαν στον καναπέ.

«Καλώς τη μικρούλα μου», είπε ο Βίκτορ και της έκανε νόημα να καθίσει δίπλα του στον καναπέ.

«Γεια σου, ρε μπαμπά, ήσουν τόσο ήσυχος που νόμιζα πως δεν είχες γυρίσει ακόμη».

«Αφού είσαι τόσο ξύπνιο κορίτσι, γιατί λες ξανά και ξανά το ίδιο αστείο;»

Κάθισε δίπλα τους. Το λαχάνιασμα του Τζος και του μπαμπά της έκαναν τα μαξιλάρια του καναπέ να τραντάζονται όπως τα άγγιζε με τα πόδια της.

Ο Τζος άρχισε να κάνει ανασκαφές με το δάχτυλο στο δεξί του ρουθούνη και ο μπαμπάς τού το τράβηξε.

«Για πείτε μου, πώς περάσατε τη μέρα σας;» ρώτησε και ο Τζος άρχισε να μιλάει ακατάπαυστα για τα ποδοσφαιρικά ματς που είχε παίξει νωρίτερα.

Η Πιπ γλάρωσε. Είχε ακούσει τη λογοδιάρροιά του ήδη μία φορά στο αμάξι, όταν είχε πάει να πάρει τον Τζος από την ακαδημία. Τον μισάκουγε, καθώς την προσοχή της είχε τραβήξει ο τρόπος με τον οποίο ο βοηθός προπονητή είχε κοιτάξει σαν χάνος το λευκό δέρμα της όταν είχε δείξει το εννιάχρονο που είχε έρθει να παραλάβει και είπε: «Είμαι η αδελφή του Τζόσουα».

Κανονικά, θα έπρεπε να είχε συνηθίσει μέχρι τώρα τα παράξενα βλέμματα των ανθρώπων που προσπαθούσαν να καταλάβουν τι παίζει με την οικογένειά της, πού πάει τι στο οικογενειακό της δέντρο. Ο Νιγηριανός γίγαντας προφανώς ήταν ο πατριός της και ο Τζόσουα ο ετεροθαλής αδελφός της. Αλλά της Πιπ δεν της άρεσε να χρησιμοποιεί αυτές τις λέξεις, τις έβρισκε υπερβολικά ψυχρές και απρόσωπες. Οι αγαπημένοι σου άνθρωποι δεν ήταν αριθμοί που τους υπολόγιζες, τους αφαιρούσες ή τους κρατούσες σε απόσταση, πίσω από μια υποδιαστολή. Ο Βίκτορ και ο Τζος δεν ήταν συγγενείς της μονάχα κατά τα τρία όγδοα, δεν ήταν οικογένειά της κατά σαράντα τοις εκατό, ήταν ολόδοκοί της. Ήταν ο μπαμπάς και ο ενοχλητικός μικρός αδελφός της.

Ο «πραγματικός» της πατέρας, ο οποίος της έδωσε το πρώτο συνθετικό του επωνύμου της, πέθανε σε αυτοκινητιστικό ατύχημα όταν εκείνη ήταν δέκα μηνών. Και παρόλο που η Πιπ μερικές φορές κατένευε και χαμογελούσε όταν η μαμά της τη ρωτούσε αν θυμόταν τον τρόπο με τον οποίο ο πατέρας της σιγοτραγουδούσε

όσο έπλενε τα δόντια του ή το πόσο είχε γελάσει που η δεύτερη λέξη που είπε η Πιπ ήταν «κακάκια», δεν τον θυμόταν. Αλλά μερικές φορές δεν θυμάσαι για σένα, μερικές φορές θυμάσαι για να κάνεις κάποιον άλλο να χαμογελάσει. Τέτοια ψέματα επιτρέπονταν.

«Πώς πάει η εργασία σου, Πιπ;» τη ρώτησε ο Βίκτορ, βγάζοντας ταυτόχρονα την μπλούζα από το σκυλί.

«Καλά πάει», του απάντησε. «Ψάχνω λίγο το γενικότερο πλαίσιο και γράφω προς το παρόν. Το πρωί πήγα να δω τον Ράβι Σινγκ».

«Μάλιστα. Και;»

«Είχε δουλειά, αλλά μου είπε πως μπορώ να τον δω αυτή την Παρασκευή».

«Εγώ δεν θα τον έβλεπα», είπε ο Τζος προειδοποιητικά.

«Επειδή είσαι ένα μικρό, προκατειλημμένο αγοράκι που πιστεύει ακόμη πως μέσα στα φανάρια ζουν μικρά ανθρωπάκια», του είπε η Πιπ. «Οι Σινγκ δεν έχουν κάνει τίποτα κακό».

Ο μπαμπάς της επενέβη. «Τζόσουα, για προσπάθησε να σκεφτείς πώς θα ένιωθες αν όλοι σε έκριναν βάσει κάποιου πράγματος που είχε κάνει η αδελφή σου».

«Μα η Πιπ το μόνο που κάνει είναι να διαβάζει συνέχεια για το σχολείο».

Η Πιπ πήρε ένα μαξιλάρι του καναπέ και το πέταξε με χειρουργική ακρίβεια στο πρόσωπο του Τζόσουα. Ο Βίκτορ άρπαξε τα χέρια του αγοριού που ετοιμαζόταν να ανταποδώσει και τον γαργάλησε στα πλευρά.

«Γιατί δεν έχει επιστρέψει ακόμη η μαμά;» ρώτησε η Πιπ, πειράζοντας ταυτόχρονα τον ακινητοποιημένο Τζος, πλησιάζοντας το πόδι της με την κάλτσα στο πρόσωπό του.

«Θα πήγαινε κατευθείαν από τη δουλειά στη λέσχη ανάγνωσης για Μαμάδες που τα Τσούζουν», είπε ο μπαμπάς.

«Δηλαδή... μπορούμε να φάμε πίτσα για βράδυ;» ρώτησε η Πιπ. Και ξαφνικά η ψευτο-έχθρα τους ξεχάστηκε. Ο Τζος κι εκείνη ανήκαν ξανά στην ίδια ομάδα. Το αγόρι πετάχτηκε όρθιο και την έπιασε αγκαζέ, προτού καρφώσουν ικετευτικά με το βλέμμα τον μπαμπά τους.

«Φυσικά», είπε ο Βίκτορ και του χάιδεψε τρυφερά την πλάτη χαμογελώντας. «Πώς αλλιώς θα κρατήσω το μαξιλαράκι του έρωτα στρογγυλό κι αφράτο;»

«Αμάν, ρε μπαμπά», βόγκηξε η Πιπ, αγανακτισμένη με τον παρελθοντικό εαυτό της που του είχε μάθει τη συγκεκριμένη φράση.

Αρχείο Έρευνας – Καταχώριση 2

Αυτό που συνέβη στη συνέχεια στην υπόθεση της Άντι Μπελ είναι υπερβολικά περίπλοκο ώστε να βασιστώ μονάχα στο ρεπορτάζ των εφημερίδων. Υπάρχουν κενά, τα οποία αναγκαστικά θα πρέπει να γεμίσω με υποθέσεις και φήμες, ώσπου η εικόνα να γίνει ευκρινέστερη με τις συνεντεύξεις· ελπίζω πως ο Ράβι και η Ναόμι –μια από τις καλύτερες φίλες του Σαλ– θα με βοηθήσουν.

Βάσει όσων είπε η Άντζελα, η αστυνομία, αφού πιθανότατα πήρε τις καταθέσεις των Μπελ και έκανε έρευνα στο σπίτι τους, ζήτησε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τους φίλους της Άντι.

Μετά από αρκετό σκάψιμο στο Facebook, μου φαίνεται πως οι καλύτερες φίλες της Άντι ήταν δύο κορίτσια, η Κλόι Μπερτς και η Έμμα Χάτον. Αυτά είναι τα στοιχεία μου:

Έμμα Χάτον, Σαλ Σινγκ και 97 ακόμα
Δείτε τα 6 υπόλοιπα σχόλια

Έμμα Χάτον Πο, Άντι, είσαι τέ-λει-α! Κούυυυυκλα.
Μου αρέσει! **Απάντηση 7 Απριλίου 2012 στις 10:34 μ.μ.**

Κλόι Μπερτς Κοριτσάκι μου, μακάρι να μην ήμουν στις φωτογραφίες μαζί σου.
Δάνεισέ μου λίγο τη φάτσα σου
Μου αρέσει! **Απάντηση 7 Απριλίου 2012 στις 10:42 μ.μ.**

Άντι Μπελ Μπαααααα, δεν παίζει
Μου αρέσει! **Απάντηση 7 Απριλίου 2012 στις 11:22 μ.μ.**

Έμμα Χάτον Άντι, τι λες να βγάλουμε μια καλή και οι τρεις μαζί; Θέλω νέα φωτό για το προφίλ :)
Μου αρέσει! **Απάντηση 7 Απριλίου 2012 στις 11:27 μ.μ.**

Γράψτε ένα σχόλιο...